

Jézus második levelét János apostolon keresztül a szmirnai gyülekezetnek küldi. A feltámadott Krisztus szívügye a gyülekezet. Ő ismeri az efezusiak szívét is, és tud a szmirnai gyülekezet nyomorúságáról. Jézus Krisztus az, aki mindent tud és mindent lát. Jó tudni azt, hogy Isten látja a gyülekezet helyzetét, figyeli az életünket a mennyből. Az első század gyülekezeteinek vigasztalás volt azt hallani, hogy Jézus Krisztus törődik velük és szolgálja által levelet küld nekik. Szmirna Kis-Ázsiában található Efezustól 50 km-re északra. Akkoriban közel 100.000 lakost számláló a város gazdag kikötő város volt, és a hagyomány szerint itt született Homérosz. Cicero a várost a leghűségesebb városnak nevezte, ezt mutatja, hogy már Kr.e II. században Róma istennőjének templomot épített a város. Nem tudjuk, hogy ki alapította a gyülekezetet, de valószínű, hogy Pál apostol a harmadik missziói út során.

János a levél írója Polikárpot, tanítványát küldi ide, hogy pásztorolja a gyülekezetet, aki később Szmirna püspöke is lesz. 86 évesen mártírhalált halt Jézus Krisztusért, akit nem tagadott meg akkor se, ha ez az életébe került. Halála előtt ezt mondta: már 86 éve vagyok Jézus szolgálja, és Ő soha semmi rosszat nem tett nekem. Hogyan tagadhatnám meg az én királyomat, aki engem megváltott. A gyülekezet tehát hűséges maradt Jézus Krisztushoz, ahogy a bátorítás is elhangzik: Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját. A 7 gyülekezet közül ez az egyetlen hely, ahol ma keresztyén, evangéliumi gyülekezet van. Ma a város neve Izmir, és a harmadik legnagyobb városa Törökországnak. Ma is nehéz helyzete van a szmirnai (izmiri) gyülekezetnek, ugyanis Törökország az az ország, ahol a legkevesebb a Krisztusban hívők száma.

A gyülekezetnek a feltámadott Krisztus szól. Az első fejezetben található látomást ismétli meg János: az szól, aki halott volt, de életre kelt. Az élő Jézus Krisztus, aki az első és utolsó. Ma is arra a Jézusra kell nézzünk a hitünk szemeivel, aki így szól: halott voltam, de íme élek! Jézus Krisztus az Isten szent Fia, az Isten Bíránya, aki lejött a földre, hogy hozzánk hasonlóvá váljon mindenben, és egy tökéletes életet éljen, hogy életével és megváltó halálával megszerezze számunkra azt az igazságot, ami elegendő Isten előtt. A Krisztus igazságát, nem a magunkét. A „mi igazságunk” bűnnel szennyezett, ezért nem lehet elég ez Isten előtt. „Isten ítélő széke előtt meg nem állhatok” – valljuk az úrvacsora vétele előtt. A szent Isten előtt, mi szentségtelen és bűnös emberek csak halált és kárhozatot érdemlünk. Tényleg elhiszed ezt? Belerendültél már abba, hogy mennyire bűnös vagy? Ráterhelődött már a saját bűnöd súlya, érezted már valaha is azt, hogy lehet jobb vagy mint a másik, de Isten szemében még mindig bűnös? A jó hír az, hogy Jézus Krisztus meghalt a mi bűneinkért és feltámadt a mi megigazulásunkért, azért, hogy mi igazakká legyünk Isten előtt. Ez az Isten örök evangéliuma, amely hirdetik minden vasárnap. A vasárnap szó sajnos a magyar nyelvben a vásárnapra utal... az orosz nyelvben viszont a feltámadás módosult alakjával találkozunk. A hét első napján, azaz minden vasárnap azért jövünk össze a gyülekezet közösségébe, hogy a feltámadott Jézus Krisztust ünnepeljük. Hallelujah, Jézus feltámadt! Ma lehetséges a feltámadás erejében járni a Szentlélek által! Istennek legyen hála azért, hogy bennünket is új életre támaszt, hogy ne a magunk erejéből éljünk, hanem annak ereje által, aki halott volt, de életre kelt. Ezért mondhatja a hívő ember azt a nyomorúság idején is: mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Csodálatos dolog Isten erejében élni.

Ahogy a szmirnai gyülekezetnek akkor a feltámadott Jézus Krisztust kellett tisztán látniuk, úgy ma nekünk is. Az adott vigasztalást és bátorítást a gyülekezetnek a nyomorúság és üldöztetés között, hogy tudták Jézus Krisztus velük van. Ő ismeri a nyomorúságukat, hiszen megízlelte értük még a halált is. A gyülekezet ily módon részesül Jézus életében: egyé lesz vele halálában és feltámadásában is. Micsoda vigasztalás tudni azt, hogy Jézus ismeri a betegséget, a gyászt, az emberi természet minden gonoszságát, és ismeri a halált is. Jézust elhagyta az Atya, mikor így kiáltott fel: Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engemet? Soha nem lehetünk annyira egyedül, mint Jézus, aki megízlelte a pokol kínját is. Miért tette ezt? Hogy nekünk ne kelljen. Így szól ma is Jézus hozzánk, a paksi gyülekezetnek: tudok nyomorúságodról. Ismerlek egészen, látom a szívedet. Látom az életed, a házasságod, a családot, a munkahelyed. Látok mindent. De jó tudni azt, hogy Jézus ismer mindent és mégis szereti azokat, akik benne bíznak.

A gyülekezet üldöztetéseket élt át akkor és ma is. Afrikában, Kínában, a Csendes-óceán szigetvilágában, az arab országokban ma is üldözik a keresztyéneket. Ma is vannak, akik vállalják a

halált is Jézusért. Azok a keresztyének akik, Jézusban hittek nyomorúságot éltek meg. Elvették a vagyonukat, kitagadták a családból, megverték, kigúnyolták a munkahelyén. Azt üzeni Jézus a gyülekezetnek: gazdag vagy! Bár a világ szemében csak nyomorúság vesz körül, lehet nem vagy olyan gazdag, mint mások, nem vagy olyan sikeres... mégis Jézus azt mondja Rólad: gazdag vagy. És az sokkal fontosabb, amit maga Jézus mond, mint amit a világ. A világ szemében szegény, de Jézus szemében gazdag! A szmirnai gyülekezet és a filadelfiai azok, akik nem kapnak panaszt Jézustól. Őket csak dicséri Jézus! Mi a közös bennük? Alázatosak és lelkiekben gazdagok. Két gyülekezet a hét közül csak panaszt kap Jézustól, majd később látni is fogjuk. Mi a közös bennük? Gőgösek és világiakban gazdagok. Nagyon fontos látni azt az összefüggést, ami a világi gazdagság és lelki gazdagság között van. Akiknek szívét nem terheli le ennek a világnak gazdagsága, azok gazdagok igazán lélekben. Isten nem tartja rossznak azt, ha valaki gazdag, szó sincs erről, csak vigyázzunk, nehogy lelkileg szegényekké váljunk. A gyülekezet inkább vállalta a nyomorúságot és szegénységet, hogy megnyerje a legnagyobb gazdagságot: Krisztust. Ma sokan vannak, akik fordítva tesznek...és nem is találják meg Krisztust, az igazi gazdagságot.

Ma sincs ez másként, mint 2000 évvel ezelőtt. Akik ragaszkodnak Jézushoz, azoknak meg kell fizetniük ennek az árát. Még akár az életünk árán is. Hadd kérdezzem meg: meg tudnál halni Jézusért? Vállalnád-e a halált is azért, aki érted meghalt? Nehéz kérdés. Sok keresztyén viszont inkább vállalná a halált, mint élni itt Jézusért. Ez is nehéz. Keresztyénnek lenni azt jelenti, hogy vállaljuk a Jézussal való közösséget, akkor is ha ez sokba kerül. Mert megnyertük azt, aki nekünk a legtöbbet jelenti: Krisztust. Sok keresztyén van, aki kényelmes keresztyén életet él, és nem akarja megfizetni annak az árát, ami a Jézus követéssel jár. Ahogyan a gazdag ifjú is jobban szerette a nagy vagyonát, mint Jézust. Mert ez is szeretet kérdés. Mit szeretsz jobban? A pénzed, a hírneved, a házastársad, a gyermekeidet, a munkahelyed, a „békességet”, a kényelmet? Két úrnak nem lehet szolgálni. Válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni!

A szenvedést, bántalmazást, üldöztetést ért gyülekezetet Jézus így bátorítja: NE FÉLJ! Ne félj, csak higgy! Szenvedni fogsz biztosan, az ördög mindent megtesz annak érdekében, hogy megöljön. 10 napig tartó nyomorúságban lesz részed, de ne félj! A 10 nap az idő rövidegét jelenti. Nem lesz könnyű, hiszen a szenvedés mindig nehéz, de Jézus veled lesz és megszabadít. Nincs igazi keresztyénség szenvedés nélkül. Ha te nem szenvedsz keresztyénként, akkor meg kell vizsgálnod a hitet, hogy valódi-e? Jézus azt mondta: engem gyűlöltek, titeket is fognak. De ne félj, én legyőztem a világot. Lehet, hogy a halált is vállalnod kell Krisztusért, de ne félj, mert aki győz, annak nem árt a második halál. Ahogy Isten próbára tette Jóbót és Ábrahámot is, úgy tesz velünk is. Az ezüstöt tűzben próbálják meg, a hitünk pedig a szenvedések által próbáltatják meg. De a próba azért van, hogy kipróbáltak legyünk és még erősebbek az Úrban és az Ő erejében. Azért adatnak, hogy ne magunkban bízunk, hanem abban, aki meghalt és feltámadt. Ne félj, mert Jézus veled van! Azt mondja ma is Jézus: Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját! A győztesnek járó babér-koszorút. A megjutalmazásra tekintsünk: a Jézussal való örök boldogságra a mennyben. A mi hűségünk csakis Jézus hűségén nyugodhat. Azért lehetünk hűségesek, mert Ő hű volt hozzánk egészen a halálig. Részesülünk a feltámadásban is, ez a mi reménységünk minden nyomorúság közepette. Ne félj tehát attól, amit szenvedned kell, hanem higgy és hűséggel ragaszkodj Jézushoz, mert Ő a mi jutalmunk! Ámen.

- a, Hogyan mutatkozik be Jézus a szmirnai gyülekezetnek?
- b, Ki áll a nyomorúságok és üldöztetések mögött? Olvassuk el a Jelenések 12:9 versét is!
- c, Mit (miket) ígér Jézus a győztesnek? Olvassuk el a 2 Timóteus 4:6-8 verseket!
- d, Mit tesznek a vének a koronájukkal a Jelenések 4: 9-11 versek szerint?

- 1, Mit gondolunk magunkról, tényleg valljuk, hogy bűnösök vagyunk?
- 2, Vigasztal bennünket az, hogy Jézus tudja a dolgainkat vagy félelemmel tölt el? Miért?
- 3, Vállaljuk-e Jézusért a gyalázatot a családjunkban, munkahelyünkön? Többre tartjuk-e a Jézussal való közösséget minden világi gazdagságnál? Miért olyan nehéz ez?
- 4, Mi az, ami félelemmel tölt el bennünket? Mi ad vigasztalást félelmeink között?
- 5, Vállalnánk-e Jézusért akár a halált is? Élni és meghalni Krisztusért, mi a nehezebb?